

Pavel Kytner/ Stromů v okolí domů moc není

Pavol Kytner ma kontaktoval s prosbou o ochotu oponentúry jeho diplomovej práce na jeseň v roku 2023. Jeho tvorbu som už registroval omnoho skôr a to klauzúrami na AVU v júni 2021. Od vtedy som ho vnímal ako veľmi sľubného mladého umelca vyhl'adávajúceho prírodné štruktúry prevedené do veľmi dobrej vizuálnej formy. Najzaujímavejšími sa mi zdali jeho prírodné, farebne saturované krajinné polo- celky, ktoré následne rozvíjal.

Pri konzultáciách mi Pavel predstavil sériu krajín obsahom už vyhranené a jasne definované vo vecne ohraničenej množine strom- architektúra a hlavne subjektívny vzťah medzi nimi. Pojednáva o pomeroch medzi dvoma navzájom kontrastnými formáciami, nesnaží sa nájsť výsledok riešenia tohto vzťahu prírody a architektúry ale naopak. Kytner rekognoskuje mestský terén, modernú architektúru, stromy ako kontrastné činitele ktoré prekopávajú sterilitu funkčnej estetiky. Sám netuším ani ja smer výskumu vzťahu týchto anomálii, ale autor pri konzultáciách sám popisuje zreteľne a vedome svoje metódy bádania: Hľadá/skúma/transformuje. Pri tejto ceste sa mi autor javí ako autentický.

Bolo by mylné charakterizovať Pavla ako krajinára, on krajinárom nemusí nutne byť, je výborným maliarom, ktorý precízne skúma vyššie spomenuté systémy a tým dokáže výborne tieto reálie preformulovať do vizuálneho jazyka. Maliarske techniky, ktorými realizuje svoje diela má výborne zvládnuté. V maľbe sa sústreďí na kresbu suchým pastelom na papieri a maľbu olejom na papieri. Pri svojich maliarskych projektoch často krát sa zdržiava pri minimalistických formách. Nachádzam pri nich naozaj výborné náznaky, ktoré verím bude rozvíjať v budúcnosti. Celkovo jeho diplomovku nečítam ako uzatvorenú, ale naopak- plne otvorenú s potenciou rozvoja. Jeho séria farebne solarizujúcich končekov smrekov je fascinujúca, aj keď ako mi bolo popísané, nebude súčasťou finálneho výberu.

Skutočnosť, že sa Pavel rozhodol experimentovať transformáciou vizuálneho vyjadrenia aj v grafike, je to obohatením jeho klasických prác. Vrhá sa do čierneho-bieleho sveta grafickej černe so skúseným rukopisom . Jeho lepty a aquatinty aj keď v malom formáte majú rovnaký charakter, ktorý obsahovo formuluje v maliarskych technikách. Ja osobne by som práve tento

detail významne vyzdvihol. Obsah zostáva plne totožný, a o to viac sa divák dokáže intuitívne sústrediť na modeláciu svetla, tieňa a priestoru, ktorý pri maľbách nie je prioritou.

Pri poslednej konzultácii mi Pavel prezentoval sériu architektonických modulov, ktoré strácajú realistický charakter, v kontrastných postavenia smrekov. V tejto polohe, kde charakter diela začína mať z môjho pohľadu symbolistický charakter, je autor menej uveriteľný. Podotýkam, tu sa môj názor zakladá výhradne na subjektívnom vnímaní. Predovšetkým cykly v ktorých sa pohybuje na hranici reality v minimalistických intenciách sú vynikajúcim základom do jeho umeleckého života, preto by som navrhoval diplomovú prácu k obhajobe a za seba navrhujem hodnotenie výborný.

Tomáš Žemla

Špačince, 19. 5. 2024